Բիւզանդ Կէօղիւպէօյիւքեան,
Գէորգ Պէրպէրեան,
Գրիգոր Խալաթեան,
Զարմայր Քէչիչեան,
Զգօն Դուշակեան,
Լեւոն Քիրազեան,
Կիրակոս Կիրակոսեան,
Հայկազուն Տ. Յովհաննէսեան,
Յարութիւն Սքէնճեան,
Յովհաննէս Չոլաքեանեան,
Յովհաննէս Քարքերդեան,
Ներսէս Գալըպճեան, և
Սահակ Ցնծալեան։

Իւրաքանչիւր վէմքարի մէկ կողմը քանդակուած էր խաչ մը, հայկական ձեւով, իսկ միւս կողմը՝ Առաքեալին կամ Աւետարանչին անունը։ Մ. Լուսաւորչի վէմքարին հետ թաղուեցաւ մեռաղեայ և ոսկեկեայ կրկնակ պահարանի մը մէջ դրուած մագաղաթեայ յիշատակարան մը, որուն պատճէնն է հետեւեալը։

«Ցամի Տեառն 1924, եւ ի տումարական թուականիս մերում ՌՑՀԴ, ի Հայրապետութեան ամենայն Հայոց Տեառն Գեորգայ Ե. Սրբազնագոյն կաթողիկոսի, աս ի Գահիրէ, որ է մայրաքաղաք Եգիպտոսի, ի քաղին որ կոչի Շարա Ապպաս, այսօր, ի վերջնում աւուր ամսեանն Օգոստոսի, ի Կիւրակէի, կատարեցաւ հանդէս հիմնարկութեան Եկեղեցւոյն Հայոց, նուիրելոյ յանուն Սրբոյ Հօրն Մերոյ Գրիգորի Լուսաւորչին, զոր այրն մեծահաւատ Գրիգոր Նղիայեան, ի Հայոց Եգիպտոսի, հանգուցեալն յամի Տեառն 1911, առանձինն կատար սահմանեալ էր կառուցանել արդեամբ գոյից իւրոց, ի ձեռն Ազգային Վարչութեան Հայոց Գահիրէի, եւ ընդ կատարատար տեսչութեամբ Պօղոս Փաշայի Նուպար, ի սեփականութիւն Ազգիս Հայոց, եւ ի հոգեւոր վայելումն Հայոց բնակելոց ի Մայրաքաղաքիս։

Եւ բանզի յոյժ տօթագին էին օդք յայսմ եղանակիս, եւ